

udenfor Balmene, gaar constitutionelt ikke an. Naar man ligeoverfor Forslaget om en Grundlovsforandring stiller den Udsigt, at selv om den kom istand, vilde den som et Par Aar briste — og det blev antydet, paa hvad Maade den vilde briste: Folket vilde tage tilbage, hvad der var dets Ret —, saa vil jeg ligeoverfor det stille, ikke en Trubsel, men en sørgelig Udsigt, en Udsigt, for hvilken jeg ikke vil tillægge noget Menneste Skylden, som ikke vil realiseres ved noget Mennestes Virksomhed, men som Skæbnen let vil kunne lade komme over os: hvis vi ikke ville vedtage en rimelig Forfatningsforandring, kunne vi komme til, at der ovtroieres os en Forfatning. Jeg raader til at tilendebringe denne Sag saa snart, det er gjørligt, for at vi paa Basis af en Forfatning, der i alt Væsentligt er den samme som den, vi have haft, og hvori der ikke er den mindste Forandring af Magt og Indflydelse i Forholdet mellem de to Thing, kunne komme til virkelig at bestæfuge os med Landstingets egentlige Anliggender igjen.

J. Jørgensen: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, naar jeg havde kunnet vente, at der kunde blive stillet Endringsforslag, som jeg kunde gaae ind paa, og som kunde være stillede saaledes, at man kunde have Haab om, at Rigsdagen i sin Heelhed ogsaa med nogenlunde Tilfredshed kunde gaae ind paa dem. Jeg er rigtignok bange for, saaledes som jeg allerede har ytret paa et andet Sted, at det Forslag, som nu foreligger, ikke gaaer igjennem, og, naar det er blevet yttret af en af de høitærede Ministre, at alle Folkethingets Medlemmer af Føllesudvalget ere gaaede ind paa Forslaget, saa er det ganske rigtigt — og jeg var selv blandt dem, der stemte for det —, men Hovedgrunden, hvorfor idetmindste jeg gif ind derpaa, var egentlig for at faae Forfatningsagen ud af Rigsraadet, da jeg meente, at der ikke var Mere at naae end det, der laa for dengang. Men jeg opgav ikke Haabet om, at det muligviis her i Landstinget kunde blive en lille Smule taaleligere. Jeg puffer — og derfor strakte jeg mig længere, end jeg i Grunden troede, at jeg kunde gjøre, — at vi kunne komme til Enighed, og at vi

ikke skulle blive ved med disse Forfatningsforhandlingerne længere, og derfor gjør det mig rigtignok ondt, at Ministeriet saa bestemt har sagt, at det slet ingen Forandringer kan gaae ind paa; thi det er noget haardt, navnlig for os, som nu for Størstedelen skulle slaae os selv ihjel som Landstingsmænd, at vi ikke kunne faae den allerringeste Indflydelse paa den tilkommende Rigsdags Landstings Sammensætning. Nu ere jo Rigsraadets Folkething og Landsting blevne enige, og det er meget rigtigt, saaledes som det er blevet yttret, at der er taget Hensyn til det Haab, at det vedtagne Forslag skulde gaae igjennem her; men jeg synes dog, at det ikke kunde være saa urimeligt, om vi her fik Tilladelse til at stille nogle, jeg vil kalde det ubetydelige, Endringer, som kunde gjøre, at Forslaget blev nogenlunde tilfredsstillende, og at vi saaledes fik en lille Smule Indflydelse paa Sagens endelige Udfald. Jeg veed ikke endnu med fuldkommen Sikkerhed, om jeg kan undlade at stille Endringsforslag, navnlig med Hensyn til Landstingets Sammensætning, og da navnlig med Hensyn til de Kongevalgte. Det forekommer mig — hvad der ogsaa er blevet meget vidtløftigt omtalt paa andre Steder —, at der var Grund til at ubelufte de Kongevalgte, da jeg ikke seer, af hvad Grund vi skulle have dem. Regjeringen har jo fuldkommen Magt og Myndighed til at sige Nei til de Forslag, der vedtages her; vi have jo saaledes nylig seet, at Regjeringen har forkastet 2 Love, som bleve vedtagne her i forrige Samling. Det er maaskee ikke det nuværende Ministerium, som har anbefalet de to Forslag til Forkastelse; men jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Misnøie, det vækker i Folket, at saadanne uslybige Forandringer ikke maae vedtages, og jeg haaber, at, hvis saadanne Love senere skulde blive vedtagne, det nærværende Ministerium da ikke vil mødsætte sig dem.

Formanden: Jeg vil nødig afbryde det ærede Medlem, men maa dog bemærke, at Stadfæstelse eller Ikke-Stadfæstelse af Love, der tidligere ere vedtagne her, ikke høres ind under nærværende Sag.